

საქმე №1/ა.გ-608-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

27 დეკემბერი, 2018 წ.
თბილისი

ქ.

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**
თავმჯდომარე: გერონტი კახეთელიძე
მოსამართლეები: კახაბერ მაჭავარიანი
ვეფხია ლომიძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა მსჯავრდებულ **გ-----ის**
შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის
თაობაზე.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2014 წლის 5 მარტის განაჩენით:
გ-----ს მსჯავრი დაედო მასში, რომ ჩაიდინა ნარკოტიკული საშუალება
ტეტრაჰიდროკანაბინოლის (მარიხუანა) ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონო
მოხმარება, ჩადენილი ასეთი ქმედებისათვის
ადმინისტრაციულსახდელშეფარდებული პირის მიერ, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით და სასჯელის სახედ
და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2000 ლარის ოდენობით.

მასვე „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“
საქართველოს კანონის თანახმად, 3 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა
სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, საექიმო საქმიანობის უფლება,
საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო
დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, სახელმწიფო და ადგილობრივი
თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო
ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო
უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლის 22 იანვრის განაჩენით მსჯავრდებულ გ-----ის შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე დაკმაყოფილდა.

გ-----ი გათავისუფლდა თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2014 წლის 5 მარტის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან. ამავე დროს, ვინაიდან „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული უფლებების ჩამორთმევის სამ წლიანი ვადა განაჩენის მიღების დღისათვის უკვე გასული იყო, სააპელაციო პალატამ ვერ იმსჯელა მისი აღდგენის თაობაზე.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 ნოემბრის განაჩენით:

გ-----ს მსჯავრი დაედო მასში, რომ ჩაიდინა ძალაში შესული განაჩენის შეუსრულებლობა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ოდენობით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 11 თებერვლის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 26 ნოემბრის განაჩენი დარჩა უცვლელი.

თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის განაჩენით:

გ-----ს მსჯავრი დაედო მასში, რომ ჩაიდინა ძალაში შესული განაჩენის შეუსრულებლობა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით, მანვე ჩაიდინა ნარკოტიკული საშუალება ტეტრაჰიდროკანაბინოლის (მარიხუანა) ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონო მოხმარება, ჩადენილი ასეთი ქმედებისათვის ადმინისტრაციულსახდელშეფარდებული პირის მიერ და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

- საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 120 (ასოცი) საათის ოდენობით;
- საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ოდენობით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **გ-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ოდენობით.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 20 აპრილის განაჩენით:

გ-----ს მსჯავრი დაედო მასში, რომ ჩაიდინა ძალაში შესული

განაჩენის შეუსრულებლობა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 220 (ორასოცი) საათის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-4, მე-3 ნაწილების საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 11 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის, 2016 წლის 8 თებერვლის თელავის რაიონული განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273-ე და 381-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულებისათვის დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, **გ-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 220 (ორასოცი) საათის ოდენობით;

თბილისის პრობაციის ბიუროს შეტყობინების შესაბამისად, **გ-----ის** მიმართ საქმის წარმოება შეწყდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 20 აპრილის განაჩენის საფუძველზე.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენით:

დამტკიცდა პროკურორსა და **გ-----ს** შორის 2017 წლის 20 ოქტომბერს დადებული საპროცესო შეთანხმება.

გ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 12 თებერვლის განაჩენით:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 11 თებერვლის, თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის და თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 20 აპრილის განაჩენებში შევიდა ცვლილება.

გ-----ი გათავისუფლდა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 11 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან.

გ-----ი გათავისუფლდა თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან.

გ-----**ი** გათავისუფლდა თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან.

გ-----**ს** აღუდგა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად ჩამორთმეული უფლებები.

გ-----**ი** გათავისუფლდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 20 აპრილის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან.

დანარჩენ ნაწილში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 11 თებერვლის, თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის და თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 20 აპრილის განაჩენები დარჩა უცვლელი.

2018 წლის 3 დეკემბერს მსჯავრდებულმა **გ**-----**მა** შუამდგომლობით მომართა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს და ითხოვა მის მიმართ გამოტანილი, თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენის გადასინჯვა და საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილების საფუძველზე მისი გაუქმება.

სააპელაციო პალატამ საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე, შეამოწმა მსჯავრდებულ **გ**-----**ის** შუამდგომლობის საფუძვლიანობა და მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლი ადგენს ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის საფუძვლებს. კერძოდ, აღნიშნული მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯება, თუ არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლთან მიმართებით საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლის სიტყვების „ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება“ ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას „ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის დანართი №2-ის 92-ე პორიზონტალურ გრაფაში განსაზღვრული ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისთვის.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ სადავო ნორმა არაკონსტიტუციურია მისი ბლანკეტურობის გამო. იგი ყოველგვარი გამოწვევის გარეშე ადგენს სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას მარიხუანის განმეორებითი მოხმარებისთვის, რაც არაკონსტიტუციურია პიროვნების თავისუფალი განვითარების უფლებასთან მიმართებით. სადავო ნორმით გათვალისწინებული რეგულირება წარმოადგენს ადამიანის პირადი ავტონომიით დაცულ სფეროში არაპროპორციულ ჩარევას და შესაბამისად, ეწინააღმდეგება საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლს.

განსახილველ შემთხვევაში, მსჯავრდებულ **გ-----ს** თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენით მსჯავრი დაედო მასში, რომ მან ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული. კერძოდ, 2017 წლის 19 აგვისტოს,-----ის მიმდებარედ **გ-----ი** მართავდა ავტომანქანას. აღნიშნულ განაჩენს საფუძვლად უდევს ის გარემოება, რომ თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის განაჩენით **გ-----ი** გასამართლებული იყო საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით, ნარკოტიკული საშუალება „ტეტრაჰიდროკანაბინოლი“-ს (მარიხუანა) ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარებისთვის, რის შედეგადაც მას დაეკისრა სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა და 3 წლის ვადით ჩამოერთვა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული უფლებები, მათ შორის სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 12 თებერვლის განაჩენით **გ-----ი** გათავისუფლდა თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 8 თებერვლის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან. მასვე აღუდგა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად ჩამორთმეული უფლებები. შესაბამისად, აღარ არსებობს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით დასჯადობის წინაპირობა. საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის რეგულაციებიდან გამომდინარე, თუკი დასჯადი აღარ არის ის ქმედება, რამაც სხვა დანაშაულის შემადგენლობა გამოიწვია, პირს პასუხისმგებლობა არ უნდა დაეკისროს აღნიშნული დანაშაულის ჩადენისთვისაც. აღნიშნულიდან გამომდინარე, **გ-----ი** უნდა გათავისუფლდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენით დაკისრებული სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან. რაც შეეხება ამავე განაჩენით დანიშნულ სასჯელს - ჯარიმას 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, როგორც თბილისის სააღსრულებო ბიუროდან მიღებული წერილით ირკვევა, აღნიშნული ჯარიმა **გ-----ს** გადახდილი აქვს. შესაბამისად,

პალატა არ მსჯელობს ზემოაღნიშნული განაჩენით დანიშნული სასჯელისგან მსჯავრდებულის გათავისუფლების შესახებ.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატა მიიჩნევს, რომ გ-----ის მიმართ **თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენში** უნდა შევიდეს ცვლილება.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, საქართველოს სსსკ-ის 310-314-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ გ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს;

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენში გ-----ის მიმართ, შევიდეს ცვლილება;

მსჯავრდებული გ-----ი გათავისუფლდეს **თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 20 ოქტომბრის განაჩენით**, საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან;

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოტანისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას;

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე:

გ. კახეთელიძე

მოსამართლეები:

კ. მაჭავარიანი

3. ლომიძე